

af, at der kom lidt mere Vekselvirkning mellem den og Praktikerne ude omkring. Det er et Hjertesuk, jeg her kommer med. Det er, om jeg saa maa sige, en gammel Kæphest, jeg rider. Jeg hører selv til de Provinsjurister, som i høj Grad har følt den Aand og den Vind, den Modvind, der blæser fra Centraladministrationen mod det praktiske Livs Jurister, naar de søger frem ad Embedsvejen.

Jeg skal i øvrigt ikke fortabe mig i Enkeltheder i dette Lovforslag, men tilsige mit Partis velvillige Medarbejde i Udvalget.

Niels Petersen: Jeg tror, at man ved første Behandling af et Lovforslag som det foreliggende ikke skal komme meget ind paa Enkeltheder. Hele den Række af Enkeltheder, som det her drejer sig om, egner sig efter min Mening bedst til Drøftelse i det kommende Udvalg; jeg gaar ud fra, at et Udvalg vil blive nedsat. Man risikerer ved at tage Enkelthederne frem omtrent en for en maaske at skabe større Vanskeligheder ved at komme overens under Udvalgsbehandlingen. Det, der er Anledning til her ved første Behandling at komme noget nærmere ind paa, er de Punkter, hvor man kan sige, der foreligger Principspørgsmaal, og der er derfor kun to Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg her specielt skal nævne.

Den første findes i selve § 1. Man kan sige, at det er ikke noget stort Spørgsmaal, men i Virkeligheden er det et Principspørgsmaal, der griber ret vidt om. Det hedder, at i Retsplejelovens § 9 sker følgende Ændringer: „I 1ste Stykke indsættes som nyt Punktum: „De sø- og handelskyndige Medlemmer erholder intet Vederlag, men er i deres Funktionstid fritagne for alle personlige borgenlige Ombud.“ Saaledes som Loven hidtil lød, fandtes der ingen Bestemmelse i denne Henseende, men her nedlægges der altsaa et direkte Forbud mod, at de vedkommende erholder et Vederlag for det Arbejde, de udfører. Det slaas hermed fast, at det udelukkende er et Honorærhverv, de vedkommende overtager, men samtidig fremgaar det af Bemærkningerne, at det — hvad enhver ved — er et stort og omfattende Arbejde, der kræves af de sø- og handelskyndige Medlemmer. Ved at sige: I bliver fri for andre Ombud, men hele det Arbejde skal I gøre uden noget som helst Vederlag, opnaar man blot at indskrænke Kredsen af de kvalificerede, som man kan søge dertil, saaledes at maaske de allerdygtigste eller i alt Fald Folk, der

sidder inde med fuldstændig tilstrækkelige Kvalifikationer, holdes udenfor Kredsen af dem, man kan henvende sig til. Det er uheldigt og under alle Omstændigheder efter min Mening i Strid med demokratiske Grundsætninger.

Det andet Punkt er § 3. Der kan jeg sige, at jeg ganske deler de Betæneligheder, som Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kirk, udtalte. Det er overordentlig farligt, hvis man begynder at bevæge sig bort fra Offentlighedsprincippet og kommer ind paa Hemmelighedsprincippet. Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremhævede, at det i mange Tilfælde for vedkommende kan være overordentlig pinligt at aflægge Forklaring i Offentlighedens fulde Dagslys. Dette er rigtigt nok, men, som det ærede Medlem Hr. Kirk fremhævede: Vi har vel alle været klare over, at der var Ulemper forbundet dermed, og de Ulemper maa man tage med, hvis man vil bevare Offentlighedsprincippet. Vil man ikke det, begynder man først at rokke ved Offentlighedsprincippet, tror jeg ikke, det vil udvikle sig paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Pürschel mente, at man dermed vilde mense Offentlighedsprincippet for de Udvækster, det havde. Nej, jeg tror, at er man først kommet ind paa at bevæge sig bort fra Offentlighedsprincippet, vil det blive overordentlig vanskeligt at standse paa den Vej. Derfor kan jeg kun udtale her ved første Behandling mine store Betæneligheder ved Lovforslagets § 3.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til villig Behandling i et Udvalg og til saa hurtig en Behandling, som lader sig forene med en grundig Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de forskellige Ordførere for de gennemgaaende rosende Udtalelser om Forslaget, som er kommet frem. Jeg deler det ærede Medlem Hr. Niels Petersens Anskuelse, at vi ikke skal gaa i Enkeltheder her ved første Behandling, men kun skal tale om visse Principspørgsmaal; jeg vil gøre det samme. Der er visse Principspørgsmaal, jeg skal svare paa. Det ærede Medlem Hr. Trier var inde paa et meget stort Principspørgsmaal i sin Udtalelse angaaende Bestemmelsen i § 1 om de Medlemmer, der er fritaget for personlige Ombud; det ærede Medlem mente, at denne Bestemmelse maaske ikke skulde optages i en Retsplejelov. Jeg tror dog, det er fornuftigst at gøre dette; for hvis det ikke sker her, maa en saadan Bestemmelse op-